

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Виконавчий комітет

Івано-Франківської міської ради

вул. М. Грушевського, 21,

м. Івано-Франківськ,

Івано-Франківська обл., 76004

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Івано-Франківської міської ради «Про внесення змін до Положення про порядок звільнення земельних ділянок, що зайняті без правових підстав та належать до комунальної власності територіальної громади міста Івано-Франківська від 08.07.16 № 186-6» (далі – проект рішення), а також документи, надані до нього листом виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради від 17.11.2020 № 987/01-18/03в.

За результатами розгляду проекту рішення, експертного висновку постійної депутатської комісії з питань підприємництва та регуляторної діяльності, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення передбачається внести зміни у Положення про порядок звільнення земельних ділянок, що зайняті без правових підстав та належать до комунальної власності територіальної громади міста Івано-Франківська, затвердженого рішенням сесії Івано-Франківської міської ради від 08.07.16 року № 186-6, виклавши його в новій редакції (далі – проект Положення).

Одночасно зазначаємо, що у проекті рішення некоректно вказано дату прийняття рішення до якого пропонується внести зазначені зміни, а саме: 08.08.2016 замість 08.07.2016.

Відповідно до преамбули проекту рішення, його розроблено керуючись статтями 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Відповідно до розділу 1 проекту Положення, ухвалюючи дане рішення міська рада керується статтею 19 Цивільного кодексу України, яким передбачено, що особа має право на самозахист свого цивільного права та права іншої особи від порушень і протиправних посягань.

Водночас переліченими вище актами, на які посилається розробник, а також жодними іншими нормативно-правовими актами України, не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування встановлювати порядки демонтажу, звільнення незаконно встановлених/розміщених елементів благоустрою, тимчасових

ВІХ №7961/0/20-20 від 21.12.2020

(металевих) гаражів, тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, побутового, чи іншого призначення.

Відповідно до пункту 5 частини другої статті 10 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» до повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить здійснення самоврядного контролю за станом благоустрою та утриманням територій населених пунктів, інженерних споруд та об'єктів, підприємств, установ та організацій, майданчиків для паркування транспортних засобів (у тому числі щодо оплати послуг з користування майданчиками для платного паркування транспортних засобів), озелененням таких територій, охороною зелених насаджень, водних об'єктів тощо.

Правові та організаційні основи містобудівної діяльності в Україні визначені Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності». Зокрема, частиною четвертою статті 28 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачено, що розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування.

Зазначений Порядок розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності затверджено наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21.10.2011 № 244 (zareestrovano v Ministerstvi yustitsii Ukraini 22.11.2011 za № 1330/20068) (далі - Порядок).

Пунктом 1.11 Порядку передбачено, що у порядку, встановленому органами місцевого самоврядування здійснюється розміщення тимчасових споруд лише під час проведення ярмарок, державних та місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведення таких заходів.

Враховуючи вищенаведене, законодавством не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо встановлення додаткових вимог до визначеного законодавством Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, за винятком випадків, коли розміщення тимчасових споруд здійснюється під час проведення ярмарок, державних та місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведенні таких заходів.

Крім того, відповідно до пункту 2.1 розділу II Порядку підставою для розміщення тимчасової споруди є паспорт прив'язки тимчасової споруди.

Пунктом 2.30 Порядку передбачено, що у разі закінчення строку дії, анулювання паспорта прив'язки, самовільного встановлення тимчасових споруд така тимчасова споруда підлягає демонтажу.

Відповідно до статті 41 Конституції України ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.

Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Статтею 124 Конституції України передбачено, що делегування функцій судів, а також, привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Разом з цим, за приписом пункту 5 частини першої статті 16 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» на об'єктах благоустрою забороняється самовільно встановлювати об'єкти зовнішньої реклами, торговельні лотки, павільйони, кіоски тощо.

Відповідно до статті 38 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» у разі виявлення факту самочинного будівництва об'єкта, перебудова якого з метою усунення істотного відхилення від проекту або усунення порушень законних прав та інтересів інших осіб, істотного порушення будівельних норм є неможливою, посадова особа органу державного архітектурно-будівельного контролю видає особі, яка здійснила (здійснює) таке будівництво, припис про усунення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил з визначенням строку для добровільного виконання припису.

У разі якщо особа в установлений строк добровільно не виконала вимоги, встановлені у приписі, орган державного архітектурно-будівельного контролю подає позов до суду про знесення самочинно збудованого об'єкта та компенсацію витрат, пов'язаних з таким знесенням.

За рішенням суду самочинно збудований об'єкт підлягає знесенню з компенсацією витрат, пов'язаних із знесенням об'єкта, за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) таке самочинне будівництво.

У разі неможливості виконання рішення суду особою, яка здійснила таке самочинне будівництво (смерть цієї особи, оголошення її померлою, визнання безвісно відсутньою, ліквідація чи визнання її банкрутом тощо), знесення самочинно збудованого об'єкта здійснюється за рішенням суду за рахунок коштів правонаступника або за рішенням органу місцевого самоврядування за рахунок коштів місцевого бюджету та в інших випадках, передбачених законодавством.

Виконання рішення суду, що набрало законної сили, щодо знесення самочинно збудованого об'єкта здійснюється відповідно до Закону України «Про виконавче провадження».

Таким чином, об'єкти самочинного будівництва підлягають знесенню виключно за рішенням суду.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення Івано-Франківської міської ради «Про внесення змін до Положення про порядок звільнення земельних ділянок, що зайняті без правових підстав та належать до комунальної власності територіальної громади міста Івано-Франківська від 08.07.16 № 186-б» не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО